

Casa Nostra, 25 anys

REVISTA LA MAÑANA

Ara fa vint-i-cinc anys que va inaugurar-se el Centre Casa Nostra, a Sudanell, que avui dia, esdevingut una autèntica ciutat laboral i residencial, és un orgull dels seus promotors, dels actuals gestors i de tots els qui hi apliquen diàriament esforç i intel·ligència.

N'ha fet memòria el seu impulsor primer, i capdavanter a les nostres terres de l'assistència i recuperació dels joves minusvàlids psíquics, Josep Eritja, benemèrit per tants d'altres conceptes, però el centre de la vida i activitat del qual anirà sempre vinculat de manera profunda a la creació de la primera associació, a principis dels anys seixanta, i el seu progressiu desplegament.

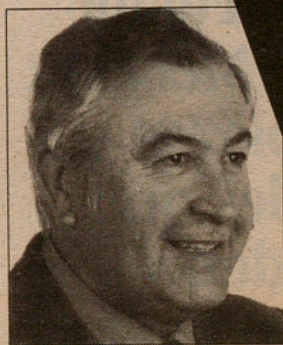
Casa Nostra, empresa més identificadora, però no l'única, d'Aspros, comença en un autèntic graverar vora el canal de Seròs, depassat Sudanell, entre la via d'aigua i la carretera de Torres. Dissenyat formalment pel recordat Lluís Domènec, és fonamentalment avui una zona enjardinada, esquitxada d'edificacions dividides en residències, tallers diversos, serveis també diversos, tot convergint en certa forma en un gran local central. Més d'un centenar de nois i noies hi fan tasques laborals o ocupacionals i tenen ofertes variades per al temps de lleure i caps de setmana. Cal recordar que Casa Nostra té règim d'internat, la qual cosa complica extraordinàriament el seu manteniment i la seva marxa.

Malgrat els ajuts que avui es reben, i la progressiva entrada de les regulacions oficials en el regiment dels centres com Casa Nostra, aquestes instal·lacions no deixen de mantenir un equilibri precari. La societat política i els seus mecanismes, tot i haver-se

ocupat força de promoure ajuts i -gràcies a l'existència d'una conselleria de Benestar Social-estar més prop dels problemes de la minusvàlua, no acaba de resoldre tots els casos. Qui vulgui escoltar Josep Eritja o qualsevol dels antics companys seus de junta o dels primers grups interessats en el problema social, educatiu, d'inserció de tots aquests casos, tindrà ocasió de sentir una autèntica saga de dificultats, incomprendiments, sacrificis, col·laboracions promeses i no realitzades, súpliques, denúncies i insensibilitats, partides al llarg de les primeres tongades d'aquests vint-i-cinc anys de vida del centre.

També, i cal ser justos, podrà recollir històries d'autèntic lliurament per part d'associats, professorat, monitors, ajudants, assistents socials i voluntaris. L'aspecte del voluntariat social és quelcom utilíssim i meritori. Qui és voluntari no vol que se li reconegui cap mèrit, ja ho sabem. Però ens descobrim, en reverent admiració, davant tots els qui fan un esforç sortit del cor i de la consciència, en favor d'aquestes obres. Quantes coses al món haurien deixat de fer-se si tot fos només producte d'un contracte escrit damunt un paper!

Josep
Vallverdú

RELOTGE
DE LLUNA